گفت‌وگو

مدیرعامل مؤسسه تصویر شهر:

نگرانی تهیه‌کنندگان آثار غیرتجاری را کم می‌کنیم

مدیرعامل مؤسسه تصویر شهر گفت: گروه سینمایی فرهنگ کمک می‌کند نگرانی تهیه‌کنندگان و پخش‌کنندگان از بابت نداشتن سئانس برای فیلم‌های غیرتجاری کمتر شود.

هاشم میرزاخانی، مدیرعامل مؤسسه تصویر شهر به خبرنگار جام‌جم درباره معیار تشخیص فرهنگی بودن فیلم‌ها برای جای‌گرفتن در گروه سینمایی فرهنگ گفت: اطلاق فیلم فرهنگی به این معنا نیست که فیلم‌های دیگر فرهنگی نیستند. چنین تصوری غلط است کما این‌که اطلاق فیلم‌های هنروتجربه هم به این معنا نیست که فیلم‌های دیگر تجربی یا هنری نیستند. بنابراین، اطلاق فیلم‌های فرهنگی به منظور برنامه‌ریزی بهتر برای فیلم‌هاست. مدیرعامل مؤسسه تصویر شهر ادامه داد: در سازمان سینمایی برنامه‌ریزی شد چه کار می‌توانیم انجام دهیم که غلبه سینمای تجاری بر سینمای فرهنگی کمرنگ شود.

او در رابطه با برنامه‌ریزی‌های صورت‌گرفته برای گروه سینمایی فرهنگ تشریح کرد: کل مجتمع‌های سینمایی با پنج سالن به بالا امکان حضور در این گروه سینمایی را دارند. مستحضرید سال گذشته آثار کمدی بالای ۱۰ ماه و بیش از ۴۰ هفته به نمایش ادامه دادند که در آن دوره به دلایل مختلف چنین تصمیمی گرفته شد.

میرزاخانی افزود: امسال براساس آیین‌نامه نمایش حداکثر زمان آثار ۱۴ هفته به شکل مرسوم است، اما بحثی بر این مبنا داشتیم که چطور می‌توانیم برنامه‌ریزی کنیم تا هم آثار فرهنگی و هم تجاری به اکران خود ادامه دهند.

بنابراین، مؤسسه تصویرشهر با همکاری مجتمع‌های بیش از پنج پرده امکان نمایش آثار تجاری در یک سالن بیش از ۱۴ هفته را مهیا می‌کنند و از طرف دیگر یک سالن امکان نمایش آثار هنری را در طول روز در پنج سئانس معادل پنج هفته دارد؛ یعنی مجتمع‌های بزرگ در ۲۳ پردیس سینمایی می‌توانند یک سالن خود را بعد از ۱۴ هفته که یک فیلم تجاری به نمایش درآمد، طی تفاهم‌نامه و قراردادی نمایش فیلم را در یک سالن ادامه دهند. البته به شرط این‌که یک سالن را در اختیار آثار ارزشمندی که نتوانستند از لحاظ اقتصادی فروش داشته باشند قرار دهند.

مدیرعامل مؤسسه تصویرشهر یادآوری کرد: همان طور که اعلام شد پنج فیلم بی‌بدن، آسمان غرب، آپاراتچی، ایلیاجست‌وجوی قهرمان و نوروز که کف فروش‌شان افتاده را براساس ضوابط در اولین اکران گروه سینمایی قرار دادیم. این کار موجب می‌شود فضایی برای آثار سینمایی که نیاز به مدت‌زمان بیشتری برای اکران روی پرده دارند، مهیا شود. همچنین نگرانی تهیه‌کنندگان و پخش‌کنندگان از بابت نداشتن سئانس برای فیلم‌های غیرتجاری‌شان کمتر شود و ما شاهد فروش خوب آثار سینمایی ارزشمند و مفرح به شکل همزمان باشیم. او در پاسخ به این پرسش که آیا طرح گروه سینمایی فرهنگ شامل فیلم‌های هنروتجربه که فروش کمتری نسبت به فیلم‌های معمول روی پرده دارند می‌شود یا خیر گفت: ممکن است بخشی از کار ما انطباقی با گروه هنروتجربه داشته باشد و همان‌گونه که می‌دانید تقاضای اکران در گروه هنروتجربه هم بالا رفته بود، چون بخشی از تهیه‌کنندگان و تولیدکنندگان فیلم معتقد بودند که فیلم باید در طول مدت‌زمان بیشتری دیده شود. البته گروه هنروتجربه به‌طورمعمول به شکل تک‌سئانس در سالن‌های سینمایی نمایش داده می‌شود، اما گروه سینمایی فرهنگ در امتداد اکران اصلی سینمای کل کشور است تا فضایی ایجاد کنیم که نگرانی صاحبان آثار برای اختصاص ندادن سالن به فیلم‌شان و افتادن کف فروش فیلم کم شود.

خبر

وارد جهان شخصیت‌ها برای ساخت مستند واقعی شویم

مستند «همراه با باد در دل تنهایی کویر» ساخته زنده‌یاد منوچهر طیاب با حضور مسعود سفلایی، عضو هیأت علمی دانشکده سینما تئاتر در برنامه «شب‌های مستند» در سالن فردوس موزه سینما به نمایش درآمد.

پس از نمایش مستند «همراه با باد در دل تنهایی کویر» مسعود سفلایی، عضو هیأت علمی دانشکده سینما تئاتر دانشگاه هنر گفت: طیاب روی موضوعی دست گذاشته که بسیاری فکر می‌کنند همه‌چیز را درباره آن می‌دانند. در ادبیات فارسی بُعد شاعرانه‌ای از کویر موجود است که باعث می‌شود این مکان بسیار زیبا تصویر شود، اما طیاب رویکرد دیگری را در پیش می‌گیرد. در این مستند کارگردان به‌صورت هوشمندانه به زشتی‌های کویر اشاره کرده و همین باعث باورپذیری فیلم شده است.

او ادامه داد: نام فیلم اولین موضوعی است که باعث ارتباط مخاطب با اثر می‌شود و نام این مستند به همراهی مخاطب کمک می‌کند. عنصر باد که بی‌مکان و بی‌زمان است، در مرکز توجه است. طیاب روی حیوان شتر تأکید دارد که مختص دل کویر است و هیچ‌گاه کاروان را از پشت سر نمایش نمی‌دهد.

سفلایی اظهار کرد: در ادبیات سینمایی زمانی که سوژه به سمت دوربین حرکت می‌کند، یعنی جلوتر از سوژه حرکت کرده‌ایم که در این اثر به‌صورت هدفمند اتفاق افتاده است.

سینمای لبنان در آستانه جنگ و تجاوزگری رژیم صهیونیستی روایتگر زندگی مردم این کشور است

سینمای لبنان در خدمت مقاومت

کیکاوس زیاری
گروه فرهنگ و هنر

در شرایطی که رسانه‌های جهان با نگرانی اوضاع خاورمیانه، غزه و لبنان را دنبال می‌کنند و زمزمه‌های تجاوز ارتش صهیونیستی به داخل خاک لبنان شنیده می‌شود، هنرمندان صنعت سینمای لبنان در تلاش هستند تا با خلق فیلم‌هایی واقع‌گرا، داستان‌هایی جذاب را به تصویر بکشند که شرح حال روزگار امروز مردم این کشور است. در حالی که مستندسازان لبنانی با دوربین‌های‌شان به‌عنوان یک سلاح جنگی خود را به نقاط آشوب‌زده و نیمه‌جنگی می‌رسانند تا راوی مستقیم و بدون واسطه اتفاقات باشند، فیلمسازان داستانگوی این کشور نیز در پی تعریف و بیان قصه‌هایی هستند که نماینده حال و روز امروز اهالی لبنان باشد و بتوانند با داستان‌هایی جذاب و مردم‌پسند، شرایط مردم کشور و اوضاع سیاسی، اقتصادی و اجتماعی آن را به تصویر بکشند. به گفته اهل فن، این داستان‌ها الزاما و به شکلی مستقیم درباره شرایط معاصر کشور صحبت نمی‌کند و به بحث درباره خطر جنگ و تجاوز احتمالی دشمن اسرائیلی نمی‌پردازد. با این حال، فیلم‌های جدید در کلیت خود، استعاره‌ای از شرایط بغرنجی هستند که این روزها لبنان، مردم و سیاستمدارانش با آن روبه‌رو و رودررو هستند و تجاوزگری مکرر رژیم صهیونیستی امنیت آنان را به مخاطره افکنده است.

استعاره‌ای برای توجه به لبنان

شرکت فیلمسازی عربی فرونت راو پروداکشنز که محدوده فعالیت خود را تمام کشورهای عرب‌زبان و منطقه خاورمیانه معرفی کرده، امتیاز تولید نسخه سینمایی داستان خانم سالی حافظ را خریداری کرده است. داستان زندگی این زن جوان، بازتاب وسیعی در کرانه باختری رود اردن و سایر کشورهای عربی داشته و توجه محافل اجتماعی و رسانه‌ها را به خود جلب کرده است. حافظ برای سلامتی و بهبود خواهر کوچک‌تر خود و برای فراهم‌کردن هزینه‌های درمانش، پیاده‌روی طولانی‌ای را در شهر بیروت و کرانه باختری رود اردن آغاز کرد. او به شکلی استعاره‌ای از یک اسلحه اسباب‌بازی استفاده کرد تا ضمن هشدار درباره جنگ و تجاوز نیروهای ارتش اسرائیل، توجهات را به سمت خواهر بیمارش جلب کند و بتواند پول لازم برای جراحی او را فراهم آورد. این اتفاق در شرایطی رخ می‌دهد که لبنان با بحران اقتصادی گسترده‌ای روبه‌روست و احتمال جنگ و درگیری با ارتش اسرائیل، یک خطر جدی و عیان است.

یک مکاشفه اجتماعی

تهیه‌کنندگان فیلم (که هنوز نامی برایش انتخاب نکرده‌اند) به‌دنبال آن هستند تا دست به مکاشفه‌ای اجتماعی در رابطه با لایه‌های مختلف حرکت و اعتراض سالی حافظ بزنند و ارتباط آن با شرایط کشور و دیگر اتفاقات مهم آن را مورد بحث و بررسی قرار دهند. در بیانیه شرکت فرونت راو پروداکشنز آمده است: «این داستان و ماجرا یک داستان عمومی و تیپیکال است که می‌تواند در هر نقطه‌ای از کشور و برای هر شهروندی اتفاق بیفتد. این یک درد مشترک است که باعث پیوند و اتحاد ملت می‌شود. همدرد بودن آدم‌ها در قبال مشکلات اقتصادی و خطر جنگ و تجاوز، چیزی است که آنها را در کنار هم و زیر یک سقف جمع می‌کند.» در شرایطی که نیروهای اسرائیلی به شکلی آشکار و گستاخانه از تجاوز به خاک لبنان صحبت می‌کنند و حتی از ویران‌کردن بیروت مانند آنچه در غزه مرتکب شدند، سخن می‌رانند، تحلیلگران لبنانی به بحران گسترده اقتصادی اشاره می‌کنند که از سال ۲۰۱۹ دامنگیر کشور شده و از قضا، اقدامات دولت اسرائیل از عوامل اصلی و دخیل در پدید آمدن این بحران است. این بحران اقتصادی ارزش پول ملی را به میزان بسیار زیادی کاهش داد و مشکلات اقتصادی فراوانی برای مردم کشور به وجود آورد. اهل فن عقیده دارد فشارهای طرف اسرائیلی و ایجاد مانع در برابر اقتصاد لبنان با این هدف صورت می‌گیرد که دولتمردان آن را وادار به پذیرش درخواست‌های غیرقانونی و تجاوزگرانه دولت اسرائیل کند. فیلم جدید فرونت راو پروداکشنز در کنار روایت داستان سفر اودیسه‌وار سالی حافظ، این مسائل سیاسی و اقتصادی را در پس‌زمینه خود دارد و به آنها می‌پردازد.

کلید فیلمبرداری آخرین شهر تا قبل از زمستان سال جاری میلادی زده می‌شود و داستان آن در پنج شب متوالی تعریف می‌شود

خون‌آشام منطقه‌ای

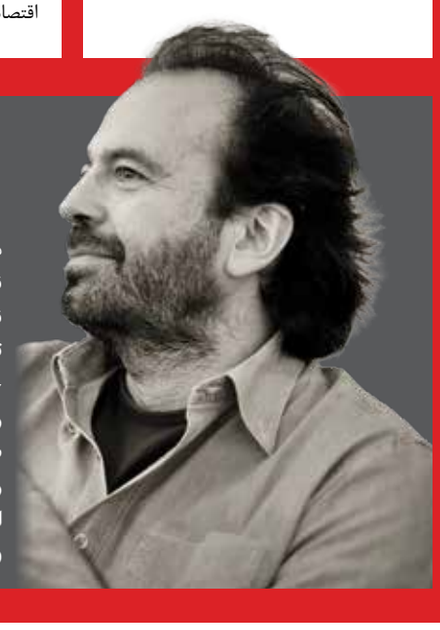
از سوی دیگر، غسان سلهب، هنرمند و مولف لبنانی وضعیت معاصر کشورش را به شکلی کاملا متفاوت و در دل یک داستان فانتزی و افسانه‌ای مورد کنکاش قرار می‌دهد. او با استفاده از شهر بیروت به‌عنوان مکان اصلی رخدادهای فیلم جدیدش به نام «آخرین شهر»، داستانی خون‌آشامانه را روایت می‌کند که ناشی از ترس حمله نظامی اسرائیلی‌ها به خاک لبنان است. در کلیت داستان آخرین شهر، بیروت به واسطه هجوم و حضور خون‌آشامان از بین می‌رود و به تلی از خاک تبدیل می‌شود. فیلمساز ۶۶ساله که از والدینی لبنانی در کشور سنگال به دنیا آمده، وظیفه اخلاقی و اجتماعی خود را ساخت فیلم‌هایی درباره هموطنان لبنانی و بیان درد و آمال آنها می‌داند. منتقدان بومی از سلهب به‌عنوان یکی از بهترین و زبده‌ترین فیلمسازان هنری و مولف کشور نام می‌برند که ساخته‌های قبلی‌اش همچون «آخرین انسان» (۲۰۰۶)، «کوهستان» (۲۰۰۱) و «دره» (۲۰۱۴) با طرح مشکلات مختلف مردم لبنان و شرایط سخت همسایگی با یک دولت متجاوز و جنگ‌طلب، گام‌های بزرگی در تقویت سینمای ملی و متعهد برداشته است.

کلید فیلمبرداری آخرین شهر تا قبل از زمستان سال جاری میلادی زده می‌شود و داستان آن در پنج شب متوالی تعریف می‌شود. در این داستان، خون‌آشامان (که قرار است تمثیلی از نیروهای ارتش متجاوز اسرائیلی باشند) خود را به شهر بیروت می‌رسانند تا قربانی‌های جدیدی برای خود پیدا کنند. قربانیان این خون‌آشامان اخیرا به‌شدت کمیاب شده‌اند و این مسأله، ادامه حیات خون‌آشامان را با مشکلات زیادی روبه‌رو کرده است. به گفته سلهب: «می‌توانم بگویم این فیلم به‌نوعی دنباله‌ای بر فیلم «آخرین انسان» من است که حدود ۱۵ سال قبل ساختم. داستان آن فیلم هم درباره یک دانشجوی پزشکی درمانی بود که به یک خون‌آشام تبدیل شده و به‌راحتی در تاریکی شب‌ها ناپدید و پنهان می‌شد.»

برش

استعاره‌ای از تجاوز

منتقدان سینمایی به این نکته اشاره می‌کنند که سلهب کارگردان لبنانی با خون‌آشام نشان‌دادن شخصیت‌های منفی داستان فیلم که قرار است تجسم و استعاره‌ای از نیروهای اسرائیلی باشند، بر بزدل‌بودن آنها و پنهان‌شدن‌شان در تاریکی و سیاهی تاکید می‌کند. به باور فیلمساز، دشمن که جرات مبارزه علنی و رودررو را ندارد، همواره خودش را در تاریکی پنهان و استتار می‌کند. سلهب در ادامه چنین می‌گوید: «با از راه رسیدن یک خون‌آشام، کم‌کم سروکله باقی آنها هم پیدا می‌شود. این هجوم یک بار دیگر شهر بیروت را به چند قسمت تقسیم می‌کند. با این داستان، فیلم سفری مکاشفه‌وار را آغاز می‌کند که سراسر شهر را درمی‌نوردد و تلاش دارد واقعیت‌های تلخ زندگی اهالی آن را به نمایش بگذارد. هر هجومی همواره تاثیرات مخرب و منفی‌اش را بر شهر و مردم آن می‌گذارد.

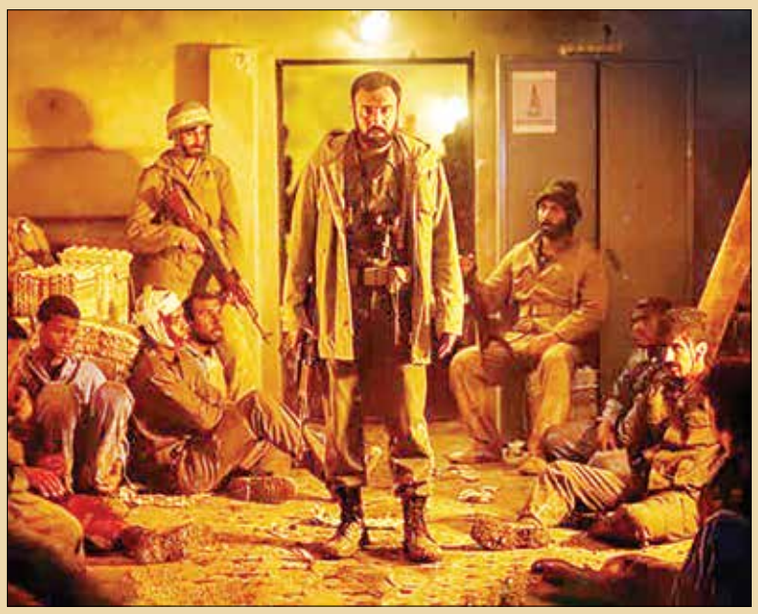

قاب

نخستین تصویر از بازیگر نقش شهید علی هاشمی

همزمان با چهارم تیرماه سالروز شهادت علی هاشمی، اولین تصاویر فیلم سینمایی «قرارگاه سری» به کارگردانی دانش اقباشاوی منتشر شد. قرارگاه سری به تهیه‌کنندگی جلیل شعبانی مقطع مهمی از زندگی شهید علی هاشمی از فرماندهان مطرح دوران دفاع‌مقدس در شناسایی و طرح‌ریزی عملیات خیبر در قرارگاه سری نصرت را به تصویر می‌کشد.

رضا مسعودی (بازیگر نقش شهید هاشمی)، مهدی زمین‌پرداز، یاسین مسعودی، محمد عسگری، محمدرضا عقدایی‌یزدی و... در این فیلم سینمایی حضور دارند. قرارگاه سری دومین محصول مشترک سازمان هنری رسانه‌ای اوج و بنیاد سینمایی فارابی است.

سینمای جهان

بازیگر «دزدان دریایی کارائیب» شکار کوسه شد

تامایو پری، بازیگر فیلم‌های «دزدان دریایی کارائیب» که در اصل موج‌سوار و نجات‌غریقی قابل بود، بر اثر حمله کوسه در هاوایی درگذشت. او ۴۹ ساله بود.

در حالی‌که پری پس از حمله کوسه توسط امدادگران به ساحل آورده شد اما شانسی برای نجات نداشت و در همانجا مرگ وی اعلام شد.

از پری به‌عنوان یک موج‌سوار حرفه‌ای یاد شده که در سراسر جهان شناخته شده بود. پری به‌عنوان بازیگر نقش‌های کوچکی در سال ۲۰۱۱ در چهارمین فیلم «دزدان دریایی کارائیب» با عنوان «سوار بر امواج ناشناخته» بازی کرده بود و بازیگر فیلم‌های دیگری چون «بلوکراش» در سال ۲۰۰۲ و «هاوایی فایو او» در سال ۲۰۱۱ بود.

او از جولای ۲۰۱۶ به‌عنوان نجات‌غریق مشغول کار بود و بیش از یک دهه بود که به‌طور حرفه‌ای موج‌سواری می‌کرد.

ریک بلانگیاردی، شهردار هونولولو از مرگ پری به‌عنوان ضایعه‌ای غم‌انگیز یاد کرد و گفت: تامایو یک آب‌نورد افسانه‌ای و بسیار مورد احترام بود. مقامات ایمنی اقیانوس گفتند که پوسترهای هشداردهنده کوسه پس از حمله در منطقه نصب شد.

دیدگاه

به مسأله زن بدون شعارزدگی بپردازیم

لعیا زنگنه که با فیلم «زنانی که با گرگ‌ها دویده‌اند» این روزها بر پرده سینماهاست، گفت: «مسأله زن همواره به‌دور از هرگونه شعارزدگی برای من خیلی خاص بوده است.» وی در شرح دلایل این همکاری گفت: من در وهله اول به دو دلیل اصلی این کار را پذیرفتم؛ اول متن و فیلمنامه اثر بود که پیش از ملاقات کارگردان، آن را خواندم و خیلی خوشم آمد و دلیل دوم هم خود آقای امیراطهر سهیلی بود. وقتی ایشان را ملاقات کردم، دیدم که پیش از آن‌که کارگردان خوبی باشند یک انسان خوب هستند. انگیزه شخصی خودم این بود که مسأله زن، همواره به‌دور از هرگونه شعارزدگی برای من خیلی خاص بوده است، زیرا معتقدم این زنان هستند که در میانه جنگ میان دو فرد پادرمیانی و دعوت به تعقل و درایت می‌کنند و من به‌عنوان یک زن و یک مادر معتقدم این وظیفه ماست که باید یاد بگیریم و با سبک زندگی‌مان یاد بدهیم. زنگنه افزود: اگر همواره یادمان باشد و با خودمان تکرار کنیم که عشق و رابطه بر دو عنصر استوار است که اولین آن احترام و حرمت است، نسبت به یکدیگر رواداری بیشتری خواهیم داشت.